

staander en de bevestiging van de spanners, verwijs ik naar het verhaal over de sneeuwvlok.

De sneeuwvlok (snowflake).

De sneeuwvlok is een zgn. zeshoekige facetvlieger met dubbele aftakkingen. Z'n naam heeft hij te danken aan het feit dat z'n vorm veel lijkt op een sneeuwvlok onder een microscoop (zie fig. 7).

Bij het maken van een sneeuwvlok kan uitgegaan worden van alleen maar vierkante lappen spinnaker (verhoudingen van de lengtes van de vierkanten: 3 : 2 : 1). Omdat hierdoor echter de kleuren een beetje kris-kras door elkaar komen, heb ik er voor gekozen om wat andersvormige stukken spinnaker te gebruiken. Hierdoor is het mogelijk een wat symmetrischer verdeling van de kleuren te krijgen.

Ik zal alleen deze laatste manier beschrijven. De 'vierkanten-methode' is af te leiden uit de beschrijving van de 'gewone' facet.

Eerst worden de lappen uitgesneden volgens fig. 8 (vergroten resp. verkleinen is natuurlijk mogelijk, hoewel ik verkleinen, i.v.m. problemen bij het naaien niet aan-

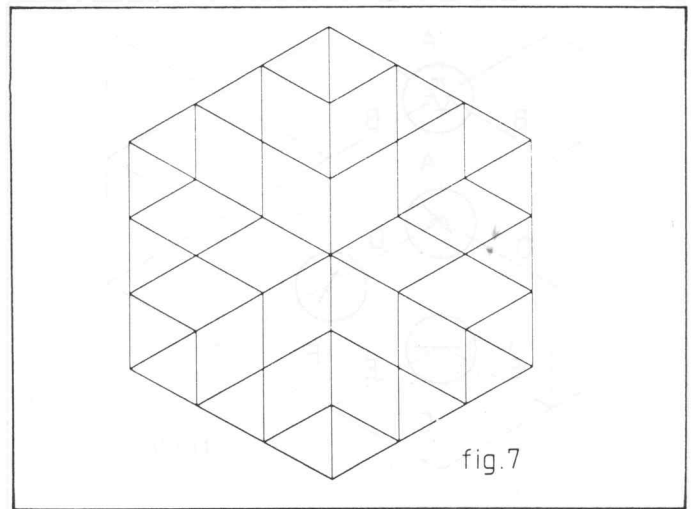

fig.7

raad). De stikranden worden gebruikt om de lappen aan elkaar te naaien. Neem hiervoor b.v. een breedte van 1 cm. Alle afmetingen in fig. 8 zijn weer in cm en zonder zomen. Vervolgens alle randen omzomen. De vier middelste lappen (A en B) worden aan elkaar genaaid volgens schema 9 (midden). Vervolgens worden de lappen C aan D genaaid (6 maal, zie fig. 10). Aan de grote driehoeken C worden de kleintjes E vastgezet (aan allebei de kanten). De kleine vierkantjes F worden nu aan de lappen D gezet (zie fig. 10).

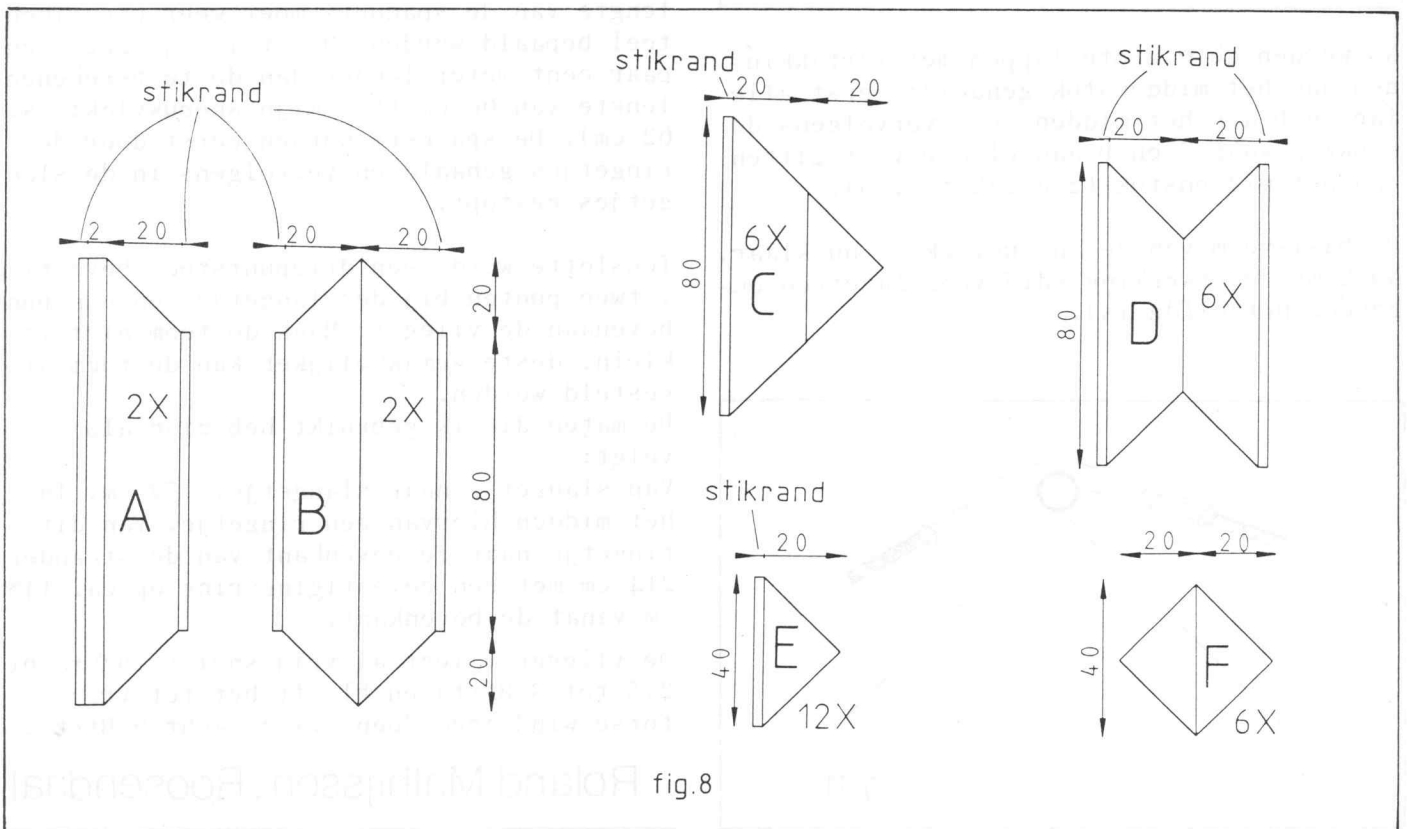

fig.8